

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2011 ปีที่ 45 ฉบับที่ 2461

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต ปี A

พระวาจา (ยน 4:5-15, 19ข-26, 39ก, 40-42)

เวลานั้น พระองค์เสด็จมาถึงเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียชื่อสิคาร์ ใกล้ที่ดินที่ยาโคบยกให้โยเซฟบุตรชาย ที่นั่นมีบ่อน้ำของยาโคบ พระเยซูเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง จึงประทับที่ขอบบ่อ ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณเที่ยงวัน หญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำพระเยซูเจ้าตรัสแก่นางว่า “ขอน้ำดื่มสักหน่อยเถิด” บรรดาศิษย์ของพระองค์ไปซื้ออาหารในเมือง หญิงชาวสะมาเรียทูลพระองค์ว่า “ท่านเป็นชาวยิว ทำไมจึงขอน้ำดื่มจากดิฉันซึ่งเป็นชาวสะมาเรียเล่า” เพราะชาวยิวไม่ติดต่อกับชาวสะมาเรียเลย พระเยซูเจ้าตรัสตอบนางว่า “หากท่านรู้จักประธานของพระเจ้า และรู้จักผู้ที่บอกท่านว่า “ขอน้ำดื่มสักหน่อยเถิด” ท่านคงกลับเป็นผู้ขอ และผู้นั้นจะให้ “น้ำที่ให้อชีวิต” แก่ท่าน

นางจึงทูลว่า “นายเจ้าข้า ท่านไม่มีถังตักน้ำ และบ่อก็ลึกมาก ท่านจะเอาน้ำที่ให้อชีวิตมาจากไหน ท่านยิ่งใหญ่กว่ายาโคบ บรรพบุรุษของเราหรือ ยาโคบให้บ่อน้ำนี้แก่เรา ยาโคบลูกหลานและฝูงสัตว์ก็ได้ดื่มน้ำจากบ่อนี้”

ครอบครัวคิดรุ่งเรือง สร้างอุทิศแด่
โยเซฟ ฌิตีย์ คิดรุ่งเรือง (ครบ 12 ปี)

ติดตามหาทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน

**UT
UNUM
SINT**

การบริหาร
สังฆมณฑล
แบบมีส่วนร่วม

สมาชิกสังฆมณฑลราชบุรี
ครั้งที่ 1

2011

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ทุกคนที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายอีก แต่ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้นั้นจะไม่กระหายอีก น้ำที่เราจะให้เขาจะกลายเป็นธารน้ำในตัวเขา โหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร์” หลิงนั้นจึงทูลว่า “นายเจ้าข้า โปรดให้น้ำนั้นแก่ดิฉันบ้าง เพื่อดิฉันจะไม่ต้องกระหายหรือต้องมาดื่มน้ำที่มีอีก ดิฉันเห็นแล้วว่าท่านเป็นประกาศก บรรพบุรุษของเราเคยนมัสการพระเจ้าบนภูเขานี้ แต่ท่านพูดว่าสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้าคือกรุงเยรูซาเล็ม” พระเยซูเจ้าตรัสแก่นางว่า “นางเอ๋ย เชื่อเราเถิด ถึงเวลาแล้วที่ท่านทั้งหลายจะนมัสการพระบิดาเจ้าไม่ใช่เฉพาะบนภูเขานี้ หรือที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านนมัสการพระเจ้าที่ท่านไม่รู้จัก แต่เรานมัสการพระเจ้าที่เรารู้จัก เพราะความรอดพ้นมาจากชาวยิว แต่จะถึงเวลาคือเวลานี้ เมื่อผู้นมัสการแท้จริงจะนมัสการพระบิดาเจ้าเฉพาะพระจิตเจ้า และตามความจริง เพราะพระบิดาทรงแสวงหาผู้นมัสการพระองค์เช่นนี้ พระเจ้าทรงเป็นจิต ผู้ที่นมัสการพระองค์ จะต้องนมัสการเฉพาะพระจิตเจ้า และตามความจริง”

หลิงผู้นั้นจึงทูลว่า “ดิฉันรู้ว่า พระเมสสิยาห์คือพระคริสต์กำลังจะเสด็จมา และเมื่อเสด็จมาพระองค์จะทรงแจ้งทุกเรื่องให้เรา” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราที่กำลังพูดอยู่กับเธอคือพระเมสสิยาห์”

ชาวสะมาเรียหลายคนจากเมืองนั้นมีความเชื่อในพระองค์ เมื่อชาวสะมาเรียมาเฝ้าพระองค์แล้ว ก็วอนขอให้ประทับอยู่กับเขา พระองค์ประทับอยู่ที่นั่นสองวัน คนที่มีความเชื่อเพราะพระวาจาของพระองค์มีจำนวนมากขึ้น เขากล่าวแก่หลิงผู้นั้นว่า “เรามีความเชื่อไม่ใช่เพราะคำพูดของท่านอีกแล้ว เราเองได้ยินและรู้ว่า พระองค์เป็นพระผู้ไถ่ของโลกโดยแท้จริง”

หัวข้อ	พระคุณของการไขแสดและการประทานพระจิตเจ้าแห่งความจริง
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้าทรงเป็นน้ำทรงชีวิต
ท่าที	ความเชื่อ
การดำเนินชีวิต	เราจะดำเนินชีวิตแห่งพระปรีชาญาณของพระเจ้าด้วยความหวัง

บทอ่านที่หนึ่ง : - อพย 17:3-7

เมื่อชาวอิสราเอลต้องเดินทางอยู่ในทะเลทราย พวกเขาแสดงความไว้วางใจในพระเจ้า เมื่อกระหายน้ำพวกเขาได้บ่นว่าโมเสสและได้ทดลองพระองค์ น้ำที่ออกมาจากก้อนหินเป็นสัญลักษณ์หมายถึงชีวิต เป็นการประทับอยู่ของพระองค์ผู้ประทานชีวิต

บทอ่านที่สอง : - โรม 5:1-2, 5-8

การประทับอยู่ของพระเจ้าที่ให้ชีวิต ความรักของพระองค์ที่หลังไหลมายังดวงใจของเราโดยทางพระจิตเจ้า และการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าเพื่อเราคนบาป จะต้องปลุกเร้าใจเราให้รู้คุณต่อพระองค์อยู่เสมอ

พระวรสาร : - ยน 4:5-42

น้ำหมายถึงพระคุณของพระเจ้าและการประทับอยู่ของพระองค์ หญิงชาวสะมาเรียเป็นตัวแทนของเราทุกคน ได้ขอน้ำที่ให้ชีวิตจากพระเยซูเจ้า และพระองค์ผู้ประทับอยู่ท่ามกลางเราสามารถดับความปรารถนาต่างๆ ของเราได้อย่างสิ้นเชิง

ประธานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 2011

พิธีขอพร	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บถุงทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่อมณฑล	คามิลเลีย	คุณวิระชัย+ คุณทรงศรี	คุณบุญรอด	คุณอำพร
09.00 น.	พ่อเจ้าวัด	คุณชไมพร	กลุ่มเยาวชน	คุณอนันต์ชัย	คุณสุภา
19.00 น.	พ่อมณฑล	ศักดิ์บุรุษ	คุณจันทร์เพ็ญ + คุณอุมาพร	คุณสุภาพร	คุณอภิญา

-- จากพระวาจาชีวิต --

หนังสือคำสอนเล่มหนึ่งที่มีชื่อว่า **“ความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ”**

มีรูปของสตรีชาวสะมาเรียในหน้าแรก เพื่อแสดงว่าเราเป็นชาวสะมาเรียคนนั้น แต่ละครคนกระหายและแวะไปตักน้ำจากบ่อต่างๆ เพื่อระงับความกระหายแห่งชีวิตจิตใจ แต่แล้วยังรู้สึกเหมือนเดิมและมากกว่าเดิมด้วยซ้ำ

ความจำเป็นที่จะตักน้ำดื่มเพื่อระงับความกระหายเป็นพฤติกรรมที่ชั่วๆ

เรียบง่ายที่เรากระทำหลายครั้งต่อวัน ซึ่งหมายถึงความอ่อนแอของเรา

มนุษย์ เพราะเรามีชีวิตอยู่ได้เพราะน้ำ ซึ่งเป็นสสารที่ธรรมดาที่สุดของธรรมชาติของเราแต่ขาดเสียมิได้ นักบุญฟรังซิสเรียกน้ำนี้ว่า **“น้ำที่สุภาพ”** เป็นพระพรอันล้ำค่าของพระเจ้า ในเวลาเดียวกันความกระหายนี้ยังหมายถึงความต้องการอันลึกซึ้งในจิตใจของเรา เรากระหายที่จะมีชีวิต ที่จะมีความสุข

สตรีชาวสะมาเรียคนนั้นสอนเราว่า เราจะสามารถระงับความกระหายต่างๆ แห่งชีวิตเฉพาะถ้าเราพบกับ **“ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต”** ผู้เดียวที่สามารถประทานน้ำทรงชีวิต ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงสามารถที่จะทำให้เรากลับเป็น **“น้ำพุ ทรงชีวิต”** สำหรับผู้อื่น... ไปยังบ่อต่างๆ...

สำหรับสังคมของเราซึ่งเป็นสังคมที่ร่ำรวยและมีของใช้เหลือเฟือ การตักน้ำเป็นเรื่องที่ง่ายที่สุด ผิดกับสมัยบรรพบุรุษของเรา ซึ่งเพื่อจะได้น้ำต้องตรากตรำลำบาก หรือแม้แต่คนจนสมัยนี้หากน้ำได้ด้วยความลำบาก เรามีน้ำที่ไหลไปตามห้องต่างๆ ของบ้านของเรา แต่เราเปิดก๊อกน้ำก็ไหล อย่างไรก็ตามแม้ว่าโลกของเราได้เจริญมากมาย ก็ยังกระหายความยุติธรรม ความรัก ความเพียรไพบูลย์แห่งชีวิต และดูเหมือนว่าความกระหายนี้ยิ่งที่ยิ่งรุนแรงมากขึ้น เพราะมนุษย์พยายามที่จะระงับความกระหายนี้โดยการไปตักน้ำจากบ่อต่างๆ (คำนิยมต่างๆ) ซึ่งน้ำที่ไม่สามารถที่จะระงับความกระหายฝ่ายจิตใจได้

นี่คือสาเหตุที่คนสมัยนี้แสวงหาความจริงใจศาสนา แม้แต่ในศาสนาที่เกิดวิกฤติกาล คนไม่นิยมศาสนาที่ตนเองสังกัดจึงไปหาในกายใหม่ๆ ถ้าสุด โดยคิดว่าจะหาในกายที่สามารถระงับความกระหายของตนได้แต่แล้วก็ต้องผิดหวังอีก สิ่งที่ขาดในใจของบุคคลเหล่านี้ก็คือความเชื่อที่แท้จริง เราเป็นเด็กชาวสะมาเรียคนนั้นซึ่งได้ลี้ภัยหนีจากประเภท ได้มีสามีถึง 5 คน **“สามี”** เหล่านี้หมายถึง **“นาย”** ที่ยึดสตรีคนนี้เป็นทาส

เราดอยกลับเป็นทาสของกิเลสต่างๆ ซึ่งทำให้เรารู้สึกกระหายยิ่งที่ยิ่งมากขึ้น มีหลายคนที่ไม่พบความสุขแม้แต่ในเจกายต่างๆ ก็ไปหาหมอดู หาชองชั่ง และเจี้ออะไรมากมาย แต่แล้วต้องประสบความผิดหวังเหมือนเดิม

* บ่อน้ำทรงชีวิตที่แท้จริง *

ศาสนิกชนที่อยู่ในสภาพดังกล่าว ก็แสดงว่ายังไม่ได้พบปะกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นน้ำทรงชีวิต...จะพบพระองค์ได้อย่างไร?

นักบุญยอห์นบอกกับเราว่า เราจะพบพระเยซูเจ้าได้ที่ขอบน้ำของบ่อนที่เราไปตักน้ำ เพื่อระงับความกระหายของเรา เป็นพระองค์เองที่เสด็จมาหาเรา สตรีคนนั้น (และเราด้วย) คิดว่าบุคคลคนนั้นคือชาวยิวธรรมดาคนหนึ่ง แต่จากคำถามของพระองค์ซึ่งทำท่าว่าต้องการน้ำ พระองค์ทำให้เกิดการสนทนาที่ทำให้สตรีคนนั้น (และเราด้วย) ค้นพบว่าชาวยิวคนนี้เป็นประกาศก และมากกว่านั้นเสียอีก **"เป็นพระมหาไถ่"**

เรื่องนี้สอนเราว่า เราจะพบพระเยซูเจ้าได้ในที่ๆ เราอยู่ ในขณะที่เราอยู่ในความต้องการ แต่เราจะสังเกตว่าเป็นพระองค์เอง เฉพาะถ้าเรายอมที่จะสนทนากับพระองค์ ยอมที่จะฟังเสียงของพระองค์ และบอกกับพระองค์ถึงความต้องการของเรา

เป็นที่น่าเสียดายที่เราเจริญชีวิตแต่ละวันโดยอัตโนมัติ ไม่ทันคิดอะไรทั้งสิ้น เราเจริญชีวิตที่ผิวเผิน แต่ถ้าเราหยุดสักครู่หนึ่งและเข้าส่วนลึกในตัวเอง ทำให้เราจะสัมผัสกับความอ่อนแอ น่าสมเพชของเรา เวลา นั้นแหละที่เราจะรู้สึกความจำเป็นที่จะ **"ขอน้ำ"** น้ำนั้นไม่ใช่ น้ำธรรมดา แต่เป็นพระเจ้า และเราจะขอน้ำนี้ เพื่อจะได้เลิกที่จะไปแสวงหาน้ำจากที่อื่นที่ไม่สามารถระงับความกระหายได้

- - ข้อตั้งใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะจำศีลอดอาหาร ทำบุญให้ทาน และสวดภาวนา
2. ข้าพเจ้าจะพยายามกลับใจอยู่เสมอ
3. ข้าพเจ้าจะพยายามประพฤติตนตามหลักคำสอนของศาสนา

นี่คือความรัก

จากหนังสือ "ความรัก" คณะกรรมการจิตตาศาภิบาลและคำสอนเขต 5

เด็กน้อยวัยน่ารักเป็นลูกสาวเพียงคนเดียวของพ่อหนุ่มแม่สาวที่แสนจะรักกัน พ่อแม่รักเด็กน้อยมาก เธอช่างมีตามสุขเสียนี่กระไรที่ได้อยู่ในครอบครัวที่แสนจะอบอุ่น

แต่สิ่งที่หนูน้อยไม่เคยเข้าใจเลยก็คือ ทุกครั้งในวันสำคัญของคุณพ่อหรือคุณแม่ หรือตัวแม่ หนูน้อยเอง เวลาที่คุณพ่อพาคุณแม่และเธอไปทานอาหารนอกบ้าน คุณพ่อกับคุณแม่จะเกียงกันเสมอ คุณพ่อจะเรียกร้องให้คุณแม่และเธอไปทานอาหารในร้านสติก บาร์บีคิวหรือสุกี้ ส่วนคุณแม่ก็พยายามบอกคุณพ่อว่าคุณแม่อยากไปทานสลัด หรือเข้าร้านอาหารที่เป็นมังสะวิรัต ทั้งสองคนจะยกเหตุผลต่างๆ นานา การเกียงกันดูจะใช้เวลานานพอสมควร และสุดท้ายคุณแม่ก็จะเป็นฝ่ายยอมคุณพ่อเสมอ เธอคิดในใจ "ไม่เราช่างรักพ่อเราเหลือเกิน ความรักคือการเสียสละ แหม...แต่พ่อช่างใจร้ายเหลือเกินจะยอมตามใจคุณแม่สักครั้งก็ไม่ได้" และในวันนี้ก็เช่นกันเป็นวันเกิดของคุณแม่สงครามย่อยๆ เลือกร้านอาหารเกิดขึ้นอีกแล้วและเช่นเคยแม่เป็นฝ่ายยอมพ่อ เด็กน้อยไม่เข้าใจเมื่อกลับมาถึงบ้านจึงเข้าไปถามคุณแม่ว่า "ทำไมแม่ต้องยอมพ่อด้วยคะ" "ก็เพราะพ่อเขารักแม่มาก" คุณแม่ตอบ "รักหรือคะ หนูไม่เชื่อหรอก เวลาไปทานข้าวนอกบ้านที่ไร คุณพ่อไม่เคยยอมตามใจแม่สักที หนูเห็นมีแต่แม่ที่ยอมคุณพ่อ" คุณแม่ยิ้มด้วยดวงตาที่มีประกายสดใส เมื่อพูดถึงคุณพ่อ "ลูกยังเล็กนัก ถ้าลูกโตขึ้นลูกจะเข้าใจดี เพราะอันที่จริงแล้วคนที่ชอบทานเนื้อคือแม่ แต่พ่อเขาไม่ชอบทานเนื้อ และที่เราเกียงกันเวลาเลือกร้านอาหารก็เพราะแม่อยากให้พ่อทานสิ่งที่พ่อชอบในโอกาสสำคัญบ้าง แม่จึงเสนอให้พ่อพาเราไปที่ร้านสลัด หรือร้านอาหารมังสะวิรัต ส่วนพ่อเขาก็รู้ว่าแม่และลูกชอบทานเนื้อ พ่อจึงยืนยันที่จะพาเราไปที่ร้านอาหารที่เป็นพวกเนื้อๆ ทั้งหลาย คุณพ่อให้สิ่งที่ดีแก่เราเสมอ และไม่เคยเลยสักครั้งที่คุณพ่อจะยอมให้เราทานสิ่งที่เราไม่ชอบเพื่อคุณพ่อ นี่แหละความรักของพ่อที่แม่อยากจะบอกเจ้านะ ลูกเอ๋ย"

"ความยิ่งใหญ่ของความรัก คือการเสียสละ และความยิ่งใหญ่ของการเสียสละก็คือคุณอยู่เบื้องหลังความดีงามต่างๆ โดยที่คนอื่นไม่รู้หรือสังเกตไม่เห็น แต่คุณเชื่อใหม่ละว่าพระเจ้าทรงเห็น และพระองค์กำลังทรงยิ้มให้คุณอยู่นะ"

ประกาศ

สำคัญขอ

ความเคลื่อนไหวเรื่องพิธีกรรมในพระศาสนาจักรไทย

การประชุมสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย สมัยสามัญ 2/2010 ได้มีมติต่างๆ เกี่ยวกับพิธีกรรม คณะกรรมการคาทอลิก ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินงานต่างๆ แทนสภาพระสังฆราชฯ ขอชี้แจงแนวทางปฏิบัติร่วมกันในพระศาสนาจักรไทยดังนี้

1. บทภาวนาของคริสตชน อนุมัติให้บทภาวนาฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2010 เป็นฉบับทางการของพระศาสนาจักรไทย ซึ่งบทภาวนาดังกล่าวได้ดำเนินการมาตั้งแต่ ค.ศ. 2002 สมัย คุณพ่อไพศาล อานามวัฒน์ เป็นเลขานุการ คณะกรรมการฯ พิธีกรรม บัดนี้สภาพระสังฆราชฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะประกาศใช้ให้เป็นทางการ เพื่อสื่อภาษาได้ชัดเจนมากขึ้น และเข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน

2. คำว่า “พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ” อนุมัติให้ใช้คำว่า “พิธีมิสซา” และ “พิธีบูชาขอบพระคุณ” แทนคำว่า “พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ” แต่คำว่า “มิสซา” ก็ยังใช้ได้ (เพราะบางครั้งเอกสารของพระศาสนาจักรก็ยังคงใช้คำนี้อยู่) แต่ต้องไม่ไปรวมกับคำว่า “บูชาขอบพระคุณ” เพราะจะเป็นการจำคำโดยไม่จำเป็น ดังนั้น การเลือกใช้คำใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการอภิบาล แต่ต้องไม่ใช่คำว่า “พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ”

3. การใช้พระนามพระเจ้าในพิธีกรรม โดยห้ามใช้พระนาม “พระยาเวห์” แต่ให้ใช้นามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แทน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อรักษาธรรมเนียมของพระศาสนาจักรที่มีมาตั้งแต่แรกเริ่มในการให้ความเคารพสูงสุดต่อพระนามพระเจ้า (รายละเอียดอื่นๆ อ่านได้จากอุดมสาร ฉบับที่ 38 ประจำวันที่ 19-25 กันยายน 2010)

4. วันสมโภชนักบุญเปโตรและเปาโล ในปี 2011 ในปี 2011 สภาพระสังฆราชฯ กำหนดให้เป็นวันสมโภชไม่บังคับ และให้สมโภชตรงวัน ซึ่งตรงกับวันพุธที่ 29 มิถุนายน เนื่องจากไม่สามารถเลื่อนให้ตรงกับอาทิตย์ได้ ด้วยเหตุผลที่จะไปตรงกับวันสมโภชพระวรกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า

ขอขอบคุณ...ผู้ที่สนับสนุนงานฉลองวัด

คุณสุรชัย - คุณเกษณี สีลาถาวรวงษ์ 1,000 บาท, คุณวิภา ททรัพย์เย็น 3,000 บาท, คุณสมปอง กันสนุฑฑ 2,000 บาท, คุณวิไลวรรณ วัลฑาล 3,000 บาท, คุณสมศักดิ์ เจริญศักดิ์ 2,000 บาท (ถวายดอกไม้แม่พระนิจจานุเคราะห์), คุณละมัย กิจสวัสดิ์ น้ำตาลทราย 1 -ton และน้ำปลา 2 ถัง, คุณกัญญาสุนทรอภิวัฒน์ ไอศกรีม 1 ถัง (มีต่อฉบับหน้า)

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	มีนาคม - เมษายน 2011 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 27 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ ภาวิทย ศรีหิรัญ - วิทยา อินคา สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ ดวงวิญญาณที่ไม่มีใครคิดถึง	คุณลัดดา วัด คุณพรเพ็ญ
จันทร์ที่ 28 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญแด่ คุณวไลพร ดิถาวร (วันเกิด) สุขสำราญสำหรับครอบครัวคุณสัญญา ธรรมกรสุขศิริ	คุณวไลพร คุณสัญญา
อังคารที่ 29 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ ยวงบอสโกบรรจง-อันนาเกลียง-ม.กอเร็ตตีทวิพร อุทิศแด่ เปาโล ป้อหลุก แซ่โจ้ว (ครบ 17 ปี)	คุณเครือฟ้า คุณวไลพร
พุธที่ 30 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ โยเซฟ นิตย์ คิตรุ่งเรือง (ครบรอบ 12 ปี) อุทิศแด่ เปโตร วรุดม ธรรมกรสุขศิริ	ครอบครัวคิตรุ่งเรือง คุณสัญญา
พฤหัสบดีที่ 31 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญกระแสรายพระสงฆ์ สุขสำราญสำหรับครอบครัว โชติเกียรติเวช	คณะเซอร์ร่า คุณรัชฎ์ลักษณ์
ศุกร์ที่ 1 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม - เทเรซา ยูพา ศิริโชติ / ปู่ย่าตายาย อุทิศแด่ เปโตร สันติ กษิติกุล	คุณพิทยา คุณรัชนี
เสาร์ที่ 2 19.00 น.	น. ฟรังซิส เดอเปลา ลูซี่ อุทิศแด่ ยวงซิม - มาริอา มาลี วงศ์จัน อุทิศแด่ ไล้เบีย มีสกุลถาวร	คุณปราณี คุณปราณี